

Til medlemmerne af Socialudvalget

07-01-2009

Videregivelse af oplysninger om unge over 18 år til politiet

Socialudvalget bad ved mødet den 26. november 2008 om, at der blev udarbejdet et notat om reglerne for udveksling af information/data mellem forvaltning og politiet om de unge over 18 år. Anmodningen kom på baggrund af behandling af medlemsforslag fra Lars Rasmussen (A) om indsatsen overfor skyderierne i København.

Sagsnr.
2009-2304

Dokumentnr.
2009-9390

Sagsbehandler
Helle Mamsen

MR Børn har derfor udarbejdet nærværende notat, som er en juridisk gennemgang af reglerne om udveksling af fortrolige oplysninger mellem to forvaltningsmyndigheder.

Retsgrundlaget generelt

En offentlig forvaltningsmyndighed kan ikke frit videregive fortrolige oplysninger om borgerne til andre myndigheder eller private personer grundet tavshedspligtsreglerne i straffeloven § 152 og §§ 152 e-152f og forvaltningslovens § 27.

Reglerne for videregivelse af oplysninger til en anden forvaltningsmyndighed – her politiet – reguleres i forvaltningslovens § 28.

MR Udsatte børn og familier

Bernstorffsgade 17, lok.
365
1592 København V

Telefon
3317 3451

Telefax
3317 3640

E-mail
LW16@sof.kk.dk

EAN nummer
5798009683014

www.kk.dk

Det skal bemærkes, at der ikke i forvaltningslovens § 28, sondres mellem videregivelse af oplysninger til en anden forvaltningsmyndighed vedrørende personer over eller under 18 år.

Efter forvaltningslovens § 28 må oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende ikke videregives til en anden forvaltningsmyndighed.

Videregivelse af de i stk. 1 nævnte oplysninger kan dog ske, når

- 1) den, oplysningen angår, har givet samtykke,
- 2) det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives,
- 3) videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår, eller
- 4) videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller er nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolgaver.

Andre fortrolige oplysninger må ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde kun videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe.

Det følger videre af forvaltningslovens § 31, at i det omfang en forvaltningsmyndighed er berettiget til at videregive en oplysning, skal myndigheden på begæring af en anden forvaltningsmyndighed videregive oplysningen, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe. Der er dog mulighed for at undlade at videregive oplysninger, hvis videregivelsen påfører myndigheden et merarbejde, der væsentligt overstiger den interesse, den anden myndighed har i at få oplysningerne.

Såfremt en sagsbehandler modtager en sådan anmodning, må sagsbehandleren derfor sikre sig med hvilken hjemmel og konkret begrundelse politiet eller anklagemyndigheden indhenter oplysningerne. Derefter skal sagsbehandleren foretage en konkret og individuel vurdering i overensstemmelse med ovenstående.

Nægtelse af udlevering af oplysninger i sådanne tilfælde må kun ske, når særlige hensyn taler imod en udlevering.

Som eksempel på at sådanne særlige hensyn med en vis rimelighed kan føre til nægtelse af at imødekomme en begæring om udlevering af oplysninger til brug for en anden myndigheds sagsbehandling, kan peges på tilfælde, hvor det må tillægges væsentlig betydning, at der etableres et særligt fortrolighedsforhold mellem myndighedens personale og den person oplysningerne vedrører. Det fremgår af Justitsministeriets vejledning til forvaltningsloven, pkt. 177, at der i forvaltningslovens § 28, stk. 1, nr. 3, er hjemmel til, at for eksempel en social myndighed får mulighed for at afveje hensynet til offentlige interesser med hensynet til, at man gennem videregivelsen af disse rent

private oplysninger skader muligheden for – generelt – at udføre sådant socialt arbejde, der bygger på et tillidsforhold mellem den person, der skal have bistand, og den myndighed, der skal yde denne bistand. Det er i forarbejderne til bestemmelsen fremhævet, at det er åbenbart, at den mulighed, der hjemles, ikke kan anvendes til, at medarbejderne i forvaltningen skønner, at videregivelse af enhver oplysning om rent private forhold vil skade tillidsforholdet til borgeren og ødelægge deres arbejde.

Socialforvaltningens mulighed for at indhente oplysninger hos politiet eller anklagemyndigheden efter anden lovgivning

Ud over ovennævnte regler kan Socialforvaltningen med hjemmel i retssikkerhedsloven indhente visse oplysninger, jf. §§ 11 a-11 c. Efter disse bestemmelser kan der med samtykke indhentes oplysninger fra andre myndigheder samt sygehuse, læger, psykologer, arbejdsløsheds-kasser, pengeinstitutter m.fl., ligesom der i særlige sager – børnesager, førtidspensionssager, sager om frakendelse af førtidspension, sager om tilbagebetaling af sociale ydelser og sager om mellemkommunal refusion – kan indhentes oplysninger uden samtykke.

Politiets og anklagemyndighedens mulighed for af egen drift at videregive oplysninger til Socialforvaltningen

En forvaltningsmyndighed kan ikke af egen drift sende sager, dokumenter fra sager eller en kopi af en afgørelse i en sag til en anden forvaltningsmyndighed til orientering, eller fordi det kunne være relevant for den anden myndighed at have oplysningerne, når sagen mv. indeholder fortrolige oplysninger, med mindre betingelserne i forvaltningslovens § 28 specifikt er opfyldt, jf. Forvaltningsloven med kommentarer af John Vogter, s. 558.

Politiet og anklagemyndigheden kan således kun af egen drift og uden en forudgående anmodning fra Socialforvaltningen udlevere oplysninger om borgeres kriminelle forhold, hvis en af de fire betingelser nævnt ovenfor i § 28 er opfyldt.

Der kan umiddelbart tænkes to tilfælde, hvor politiet vil være forpligtet til efter egen drift at udlevere oplysninger til Socialforvaltningen. Det ene er for børn og unge under 18 år, hvor der i servicelovens § 154 er indsat en generel underretningspligt. Herefter har den, der får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år fra forældrene eller andre opdrageres side udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling eller lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare, en pligt til at underrette kommunen herom. I servicelovens § 153, stk. 1, er der en skærpet underretningsforpligtelse for offentligt ansatte, der under tjenesten får kendskab til forhold, der giver formodning om, at et barn eller en ung under 18 år har behov for særlig støtte.

Endvidere vil politiet eller anklagemyndigheden kunne videregive fortrolige oplysninger om en person til fx Socialforvaltningen, såfremt politiet eller anklagemyndigheden får kendskab om, at en person har behov for hjælp, og hvor hensynet til, at denne person skal have den fornødne hjælp, eller hensynet til andre personer overstiger hensynet til personen og hemmeligholdelsen af oplysningerne.

Det er umiddelbart politiets og anklagemyndighedens egen vurdering, om de er i besiddelse af sådanne oplysninger, og om de efter lovgivningen er forpligtet til at videregive disse oplysninger.